

Life of fire : วิถีไฟ

เมื่อใดที่เราลุ่มหลงไปกับเงิน เมื่อนั้นเงินจะกลับมาทำร้ายเราเอง วิถีไฟเป็นเรื่องเกี่ยวกับทุนนิยม โดยช่วงที่ทำแอนิเมชันเรื่องนี้เป็นช่วงน้ำท่วม ทำให้คิดว่าทำไมภัยธรรมชาติจึงทำให้เกิดความเสียหายมากขนาดนี้ จากนั้นจึงลองคิดต่อว่าเพราะธรรมชาติมันเสียสมดุล เพราะมนุษย์ตัดไม้ทำลายป่า จึงคิดต่อว่า แล้วใครล่ะที่ตัดไม้ทำลายไป แล้วเขาทำไปเพื่ออะไร นั่นก็คือ เพื่อแลกเงิน จากนั้นมาคิดต่อว่าทำไมคนเราต้องให้ความสำคัญกับเงิน ใช้ชีวิตกับการหาเงินให้ได้มากๆ แต่เมื่อถึงเวลาจริงๆ แล้วเวลาที่เราเดือดร้อน สังคมมนุษย์ถึงจุดวิกฤติ เราต้องการเงินจริงหรือ? หรือเราต้องการเพียงแค่มีอาหาร และมีชีวิตรอดเท่านั้น

นั่นคือ “แนวคิด” ที่ “บี” นางสาว รัชริล หุตงคบดี จากบริษัท The Monk Studio นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงานด้วยการวาดภาพบนกระดาษแบบ Frame by frame ผสมเทคนิคคอมพิวเตอร์ แล้วนำมาผลิตเป็นแอนิเมชัน แนวแฟนตาซี ความยาว 7 นาที จนสามารถคว้ารางวัล Best Content และ Best Visual จากการประกวดในโครงการ Thailand Animator Festival # 2” หรือ TAF# 2

“บี” บอกว่า แนวคิดของเรื่องนี้เป็นสิ่งที่เราคิดมาตั้งแต่เด็กๆ โดยสมัยที่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เคยวาดการ์ตูนเรื่องหนึ่งว่า “เงิน” เป็นแค่กระดาษใบหนึ่ง แต่ทำไมเงินทำให้คนฆ่ากันได้ เราก็สังเกตตัวเองเหมือนกันว่าตั้งคำถามแบบนี้มาตั้งนานแล้ว อาจเป็นเพราะเห็นจากข่าวรอบตัว และความสงสัยที่สะสมไว้ในตัว รวมทั้งคำสั่งสอนคุณพ่อคุณแม่เรื่องการใช้เงิน เพราะที่บ้านเราไม่ได้ร่ำรวยเท่าไร แต่ก็ไม่ขัดสน กอปรกับได้เจออาจารย์สอนเรื่องธรรมะด้วย ก็เลยหลอมรวมมาเป็นตัวเราในปัจจุบันนี้

“มีความคิดที่จะทำ ก็เริ่มผูกเรื่องตั้งแต่เริ่มต้น ตรงกลาง และตอนจบว่าจะนำเสนออย่างไร มีแค่เส้นเรื่องเส้นเดียวเลยเรียบๆ ก็พยายามทำสตอรี่บอร์ดออกมาคร่าวๆ อยากให้มีเหตุการณ์อะไรบ้าง ก็วาดไปเรื่อยๆ แตกจากสตอรี่บอร์ดมาเป็นข้อๆ แบบละเอียดเลย จากแนวคิดก็เริ่มหาจุดเชื่อมโยงแล้วใส่เหตุการณ์เข้าไปว่าจากคนธรรมดาคนหนึ่ง เมื่อถูกความโลภเข้าครอบงำแล้วจะทำให้คนธรรมดาคนนั้นกลายเป็นตัวอะไรสักอย่างหนึ่ง โดยตอนจบต้องเจอกับหายนะอะไรสักอย่างหนึ่ง”

“บี” บอกต่อว่า สิ่งที่ต้องการสื่อให้คนดูรับรู้หลังจากชมแอนิเมชันเรื่องนี้จบคือ การชอบเงินไม่ผิด แต่อย่าหลงไปกับมันมาก อย่าทุ่มเวลาให้กับเงินจนลืมว่าความสุขที่แท้จริงของเราคืออะไร ความสุขที่แท้จริงของมนุษย์ต้องการแค่ความรัก ความใส่ใจจากคนที่เรารักจริงๆ เท่านั้น เพราะเมื่อตายไป เราก็เอาอะไรไปไม่ได้ ซึ่งตรงกับผลสำรวจว่าคนใกล้ตายต้องการอะไรมากที่สุด ไม่มีเรื่องเงิน ทรัพย์สิน หรือชื่อเสียง มีแต่เรื่องอยากอยู่กับคนที่เรารักเท่านั้น เราไม่คาดหวังให้เขาเปลี่ยนความคิดทันที แต่เราขอให้ Animation เรื่องนี้เป็นเหมือนก้อนหินที่โยนลงไปในแม่น้ำและทำให้เกิดแรงกระเพื่อมบางอย่าง อาจทำให้เขา “กระตุกคิด” สักวินาทีหนึ่งว่าสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของคุณคืออะไร

หากถามว่าทำไมจึงชอบแอนิเมชัน “ปี” บอกว่า ชอบมาตั้งแต่เด็กแล้ว เราโตมากับเซเลอร์มูน โตมากับการ์ตูนญี่ปุ่น จนอายุ 20 ก็ยังดูการ์ตูนอยู่ ดีว่าพ่อแม่เข้าใจ ไม่ว่าอะไร แต่ตอนเด็กๆ ยังไม่รู้หรอกว่า Animation คืออะไร รู้แต่ว่าตัวเองชอบวาดรูป วาดการ์ตูน ช่วงมัธยมศึกษาตอนปลายมีโอกาสได้ไปงาน THAILAND ANIMATION MULTIMEDIA ถือเป็นงานแรกที่ได้เปิดหัวจริงๆ ว่า มีคนไทยที่ทำ Animation อยู่ ตอนนั้นจำได้ว่าเป็นบริษัทกันตนา เราก็เริ่มสนใจ เริ่มหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ตว่า Animation คืออะไร ทำได้อย่างไร ก็ลองทำ ครั้งแรกทำให้ขยับได้ก็ดีใจ ทำให้มีกำลังใจในการทำต่อให้ยากขึ้นเรื่อยๆ

“ปี” บอกว่าโครงการนี้ถือเป็นโครงการที่ดี เพราะโครงการนี้ไม่ใช่แค่การประกวดให้รางวัลแล้วจบไป แต่มีการ “ต่อยอด” โครงการ ให้คอนเนกชั่น ให้พื้นที่สำหรับผู้ชนะการประกวดได้เผยแพร่ผลงาน เป็นสิ่งที่ดีมากๆ โดยเฉพาะการ “ต่อยอด” โครงการด้วยการเข้าค่ายทำให้เราได้ทักษะการทำแอนิเมชันจากพี่ๆ ในสตูดิโอชั้นนำ ทั้งเรื่องการวางแผนงาน การประเมินตัวเองในการวางโปรเจกต์ต่างๆ ซึ่งในมหาวิทยาลัยเราจะได้เรียนรู้เฉพาะพื้นฐานเท่านั้น ค่ายนี้ทำให้เราได้ลงมือทำจริง ช่วยให้เรามองรอบด้านมากขึ้น

“ค่ายนี้ทำให้มีคอนเนกชั่นเพิ่มขึ้นมาก เดิมก็แค่รู้จักเพื่อนในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ค่ายนี้ทำให้เราได้รู้จักกับคนที่เราไม่นึกว่าจะได้รู้จัก เช่น พี่จากบริษัทต่างๆ ได้รู้ว่าแต่ละบริษัทเป็นอย่างไรบ้าง ทำอะไรบ้าง นอกจากนี้ยังมีเพื่อนๆ จากต่างสถาบัน ซึ่งแต่ละคนก็มีความถนัดต่างกัน บางคนเห็นเขาทำ Animation ทำ Visaul แบบนี้ เขาทำเพนท์ ทำอะไร เราก็ไปพูดคุยกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน”

นอกจากได้เรียนรู้จากพี่ๆ เพื่อนแล้ว ในค่ายนี้พี่ๆ เขายังให้พวกเราได้ทดลองทำแอนิเมชันที่เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอีกด้วย ซึ่งกลุ่มของพวกเรานำเสนอเรื่อง “การออกเรือจับปลา” เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าทะเลคือชีวิต เรือก็เหมือนตัวเราที่ตกตวงทุกอย่างทุกอย่างจากทะเล แต่ถ้าตกตวงมากเกินไปมันจะส่งผลอย่างไรบ้าง ก็เลยสะท้อนให้เห็นว่าคุณต้องรู้จักพอเพียง และต้องประมาณตัวเอง ไม่เช่นนั้นเราจะไปไม่รอด

“การได้รับโจทย์ให้ทำแอนิเมชันเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องที่ดีมากๆ เราเองก็รู้จักคำว่า “เศรษฐกิจพอเพียง” มาตั้งแต่เด็กๆ ถามว่าเข้าใจไหม ตอบได้เลยว่า ไม่ เพราะส่วนใหญ่ที่พูดถึงเศรษฐกิจพอเพียงมักเป็นเรื่องการเกษตร การปลูกผักกินเอง เลี้ยงปลากินเอง เป็นต้น เราไม่ใช่เกษตรกร จึงไม่อิน แล้วเราก็คิดว่าเราไม่มีที่ปลูกผัก เลี้ยงปลาจะต้องทำอย่างไร เราไม่รู้ตรงนี้ แต่พอเข้าค่ายมีพี่ๆ จากมูลนิธิสยามกัมมาจลมาอธิบาย ทำให้เข้าใจ “แก่น” หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงว่าคืออะไร นั่นคือ มีเท่าไรใช้เท่านั้น ไม่เดือนร้อนใคร ได้แนวคิดใหม่กลับไป เหมือนเป็นการย่อยเศรษฐกิจพอเพียงให้เข้าใจง่ายขึ้น จากเดิมแค่ผิวๆ จากเดิมคิดว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้เงินเท่านั้น แต่จริงๆ แล้วเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องเลย”

เมื่อเข้าใจในหลักคิดเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว “ปี” ในฐานะเป็นนัก Animator มองว่าวิธีสื่อสารให้คนเข้าใจหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเรา ต้องหาวิธีสื่อสารเรื่องนี้ให้ตรงจุดมากขึ้น ให้ชาวบ้านเข้าใจมากขึ้น ไม่ใช่สื่อสารด้วยภาพพุงนา เกษตรกรเหมือนอย่างที่เราเห็นกัน เพราะการสื่อสารเช่นนี้ทำให้คนดูไม่เข้าใจอะไรเลย

ส่วนอนาคตนั้น “ปี” บอกว่ายังไม่ได้คิดไปไกลมากนัก คิดไว้ว่าอยากทำ Animation เรื่องยาวสักเรื่องหนึ่ง ส่วนเรื่องจะเปิดบริษัทของตัวเองหรือไม่นั้น ยังไม่คิดไกลขนาดนั้น เพราะวงการนี้ต้องดูทิศทางก่อนว่าจะไปอย่างไร อาจจะต้องไปหาความรู้ที่ต่างประเทศเพิ่มเติม เพื่อสะสมประสบการณ์

สุดท้าย “ปี” ฝากบอกไปถึงเพื่อน ๆ หรือน้อง ๆ ที่อยากส่งงานเข้าประกวดแต่ยังไม่กล้าว่า อย่าไปกลัว งานประกวดเป็นของเรา อย่าไปกลัวว่าคนอื่นจะวิจารณ์ ไม่กล้าโชว์ เพราะบางครั้งเราทำ เราเห็นอยู่คนเดียว เราก็ไม่เห็นจุดบกพร่องของตนเอง เพราะจริงๆ แล้วยังมีคนที่เก่งกว่าเราอีกมาก หรือบางครั้งสิ่งที่เราทำนั้นดีอยู่แล้ว อย่าไปประเมินผลงานตัวเองว่ามันแย่ อยากลองส่งมาก่อน ได้ไม่ได้ ค่อยว่ากัน เพราะไม่ว่าเราอาจจะชนะเข้ารอบได้รางวัลและก็ได้รู้จักพี่ ๆ ในวงการมากขึ้น ซึ่งโดยส่วนตัวของ “ปี” เองก็ยืนยันว่า ปีหน้าจะส่งผลงานเข้าประกวดในโครงการนี้อีกแน่นอน!

////////////////////////////////////